

Висновки. Промисловість України перебуває у складному фінансовому становищі, простежується зниження конкурентоспроможності продукції, слабка інвестиційна підтримка та недієва державна промислова політика. Інноваційні чинники економічного зростання досі не відіграють значної ролі і не знаходять відображення у реальних діях державної влади.

Динаміка кількості підприємств, що впроваджували інновації, та питома їх вага у загальній кількості промислових підприємств свідчить про негативні тенденції в інноваційній сфері. Тому на сучасному етапі розвитку промисловості України особливо важливим є розуміння на всіх рівнях державної влади ролі інноваційного чинника в забезпеченні соціально-економічного розвитку країни.

Список літератури: 1. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 липня 2003 р. N 1174, Київ. «Про схвалення Державної програми розвитку промисловості на 2003-2011 роки», із змінами 2. Бубенко П.Т. Інституційна динаміка просторової організації економічного розвитку. Монографія / П.Т. Бубенко. — Харків: ХНАМГ, 2008. — 295 с. 3. Жукова А.Г. Інноваційно-інвестиційна діяльність промислового підприємства: проблеми та інструментарій забезпечення розвитку / Жукова А.Г. // Європейський вектор економічного розвитку. — 2010. - №2. — С.46 4. І. В. Одоцюк / Технологічна структура промисловості України: реалії та перспективи розвитку; НАН України ; Ін-т екон. та прогнозів. НАН України. — К., 2009. — 304 с. 5. Наукова та інноваційна діяльність а Україні у 2008 році: Статистичний збірник — К.: Держкомстат України, 2009. — 356 с. 6. Ніколайчук М. В. Сучасний стан та перспективи інноваційного розвитку промислових підприємств / М.В. Ніколайчук, І.Ю. Сніфанова // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. — Хмельницький. — 2010. — №6. — Т.3. — С. 16 – 19.

Подано до редакції 10.02.2011

УДК 330.131.5

В.І. ЯРОВА, к.е.н., доц. НТУ «ХПІ», Харків
Л.В. ГАВЕЛЯ, магістр, НТУ «ХПІ», Харків

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Дана робота присвячена вивченню основних напрямків та рекомендацій щодо підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання.

This work is sanctified to the study of basic directions and recommendations in relation to the increase of efficiency of activity of subject of menage.

Ключові слова: Ефективність діяльності, матеріальна база, продуктивність праці, ресурсозбереження, інтенсивний шлях розвитку, технології.

Вступ: Сучасний економічний процес в Україні зумовлює необхідність комплексного дослідження і розв’язання проблеми підвищення ефективності діяльності підприємств за специфічних умов розвитку ринкових відносин.

Кожен суб’єкт підприємницької діяльності прагне підвищити економічну ефективність, в тому числі безпосередньо прибуток, тобто отримати максимальний ефект при найнижчих витратах. Цим і обумовлена актуальність даної теми.

Постановка задачі: Метою дослідження виступає пошук шляхів підвищення ефективності діяльності підприємства. При цьому основні завдання наступні:

- визначення ефективності діяльності підприємства;
- пошук напрямів підвищення ефективності його діяльності;
- розробка рекомендацій для підвищення економічної ефективності.

Методологія: Проблемі удосконалення ефективності діяльності присвячені праці багатьох вчених, серед яких можна виділити вітчизняних: Н.Шишкіної, О.В.Мороза, Є.Іщенка, А.М.Турила, О.Ф.Савченка, А.К.Птушенка, Прохорова В., Буряковського В., Гонфіркель В., Большакова А., Рудика М., та багато інших.

Та світових: Прайор М., Рейнолдс Дж., Ростер Л., Пірсон Р., Фолер Дж. та інші сучасні вчені.

Однак, головною проблемою даного питання є те, що до цього часу відсутня чітка визначеність в самому трактуванні поняття ефективності. Різні вчені по-різному визначають цю категорію і тому виникають розбіжності.

Результати дослідження: Ефективність діяльності — це комплексне відбиття кінцевих результатів використання засобів виробництва й робочої сили за певний проміжок часу.

Зазначимо, що підвищення ефективності діяльності полягає в тому, щоб на кожну одиницю ресурсів (витрат) – трудових, матеріальних і фінансових – досягти максимально можливого збільшення обсягу виробництва і прибутку.

Варто відмітити, що проблема визначення ефективності діяльності підприємства та пошуку шляхів її удосконалення є досить складною. Оскільки розробити легку і просту схему отримання бажаного результату у будь-яких ситуаціях врахувавши всі чинники та не зазнавши при цьому жодних втрат практично неможливо. Тому актуально розглянути основні шляхи удосконалення ефективності. Серед яких виділяють внутрішні (забезпечення ефективної системи набору, мотивації, навчання кадрів;

вдосконалення форм та методів праці тощо) та зовнішні (покращення державної економічного та соціальної політики; забезпечення достатнього розвитку виробничо-господарської інфраструктури і т.д.).

Розглянемо найбільш перспективні шляхи удосконалення ефективності.

1. Ресурсний — відображає першочергову необхідність аналізу ефективності використання наявної матеріальної бази виробництва та живої праці. При цьому слід враховувати рівень завантаження обладнання в часі, структуру собівартості продукції, що виготовляється, з точки зору співвідношення в ній часток амортизації, матеріальних витрат, витрат на оплату праці. Зазначені показники слід розглядати в динаміці, а також по можливості порівнювати з показниками найближчих конкурентів.

2. Організаційний - здійснюється пошук можливостей підвищення ефективності тих процесів, що відбуваються на підприємстві. При цьому увага насамперед звертається на ефективність управління.

3. Технологічний — впровадження нових технологій в процес виробництва. При цьому досягається підвищення якості продукції, зростання продуктивності праці, ресурсозбереження, поліпшення використання наявної матеріальної бази виробництва. До таких заходів відносяться енергозберігаючі проекти, програми зниження матеріаломісткості і трудомісткості та ін. Безсумнівним достоїнством цього напрямку є переборення перешкод, породжених обмеженістю природних ресурсів і можливість досягнення дуже високих темпів економічного зростання.

Доцільно буде виділити наступні рекомендації щодо підвищення економічної ефективності роботи господарюючих суб'єктів:

- орієнтація підприємства на інтенсивний шлях розвитку і досягнення більш високого рівня ефективності в динаміці;

- вивчення резервів подальшого вдосконалення господарської діяльності підприємства на основі впровадження досягнень науково-технічного прогресу, вдосконалення технологій та покращення організації виробництва;

- створення дієвого механізму підвищення ефективності господарювання.

Висновки: На основі викладеного зазначимо, що досягнення зростання ефективності діяльності суб'єкта господарювання можливе лише за поєднання всіх вище вказаних напрямів. При цьому підприємство може і повинно постійно контролювати процес використання внутрішніх чинників шляхом розробки і послідовного здійснення власної програми підвищення ефективності виробництва, а також враховувати вплив на неї зовнішніх чинників — економічної та соціальної політики держави, діяльності

національних інституційних організацій, розвитку інфраструктури і структурних змін у суспільстві.

Список літератури: 1 Голубєва Т.С., Колос І.В. Методологічні підходи до оцінки ефективності діяльності підприємства // Актуальні проблеми економіки.- 2006. - №5(59). 2 Канцуров О.О., Білоусова О.С. Удосконалення методології оцінки ефективності управління підприємствами державного сектору економіки// Фінанси України. - 2006. - №9.). 3 Марюта О.М. Адаптивне управління прибутком підприємства / О.М.Марюта, О.К.Єлисеєва // Фінанси України: Науково-теорет. та інформ.-практ. журн. М-ва фін. України. К.: Міністерство фінансів України (Україна). 2004. № 3. С.83-89. 4 Економіка підприємства: Підручник / За ред. С. Ф. Покропивного. — К.: КНЕУ, 2000. — 528 с. 5 Савіцкая Г.В. Аналіз господарській діяльності підприємства: 2-е вид.: перероб. і доп. — Мн.: ИП “Екоперспектива”, 1997. — 372 с. 6 Турило А.М., Турило А.А. Дальнейшее исследование сущности экономической эффективности и классификация ее видов // Актуальні проблеми економіки. - 2004. - №3.

Подано до редакції 11.02.2011

УДК 005:338.28:658.512.4

В.А. САДОВСЬКИЙ, к.е.н, проф., НТУ «ХПІ», Харків
П.В. НОТОВСЬКИЙ, ас., НТУ «ХПІ», Харків

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕДАЧІ ТА РОЗПОДІЛУ ЕЛЕКТРИЧНОЇ ЕНЕРГІЇ

В статті розглянуті методичні засади використання матричних моделей стратегічного управління ризиками інвестицій. Автори пропонують модель «Ризик-стратегія» щодо вибору стратегії протидії ризикам інвестицій в залежності від оцінки рівня впливу середовища та від рівня ефективності інвестицій, що задані лінгвістичними змінними. Обґрунтовано можливість використання запропонованої моделі у рамках декількох різноманітних спрямованих алгоритмів ризик-менеджменту.

The article considers methodical approaches of using matrix models of strategic management of investment risk. The authors have offered the model “risk-strategy” for the selection strategies against the risks of investments depending on the assessment of risk investment and the level of efficiency investments which represented as linguistic variables. The possibility to use of the proposed model was justified in the framework of several diverse algorithms of risk management.

Ключові слова: інвестиції, ризики інвестицій, стратегічне управління, оцінка ризику інвестицій, ефективність інвестицій, ризик-менеджмент

Вступ

Інвестиційна діяльність являє собою динамічний процес. Як будь-який процес, особливо той, що викликає певні протидії, він потребує стратегічних підходів управлінні. Оскільки зміни стосуються всіх основних організаційних складових, включаючи структуру кадрів, зайнятість, кваліфікацію, технологію, обладнання, продукцію, ринки збуту, то, відповідно, вхідним